

Otkrivenje 10

1) Videh drugog anđela jakog gde silazi s neba, koji beše obučen u oblak, i duga beše na glavi njegovoj, i lice njegovo beše kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni; **2)** I imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a levu na zemlju. **3)** I povika glasom velikim, kao lav kad riče; i kad on povika, govoriše sedam gromova glasove svoje.

4) I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, htedoh da pišem, i čuh glas s neba koji mi govori: Zapečati šta govoriše sedam gromova, i ovo ne piši. **5)** I anđeo kog videh gde stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k'nebu, **6)** I zakle se Onim koji živi vavek veka, koji sazda nebo i šta je na njemu, i zemlju i šta je na njoj, i more i šta je u njemu, da vremena već neće biti;

7) Nego u dane glasa sedmog anđela kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojim slugama prorocima. **8)** I glas koji čuh s neba, opet progovori sa mnom i reče: Idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onog anđela što stoji na moru i na zemlji. **9)** I otidoh k'anđelu, i rekoh mu: Daj mi knjižicu. I reče mi: Uzmi i izjedi je; i gorka će biti u trbuhu tvom, ali u ustima biće ti slatka kao med.

10) I uzeh knjižicu iz ruke anđelove, i izjedoh je; i beše u ustima mojim kao med slatka, a kad je izjedoh, beše gorka u trbuhu mom. **11)** I reče mi: Valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima. Pred kraj devetog poglavlja dve trećine ljudi ostaju nepokajani i uporno nastavljaju svoje idolopoklonstvo.

Zar nisu videli makar neki deo muke i stradanja one jedne trećine koja više nema prilike da kroz pokajanje pribegne Jedinom Spasitelju? Nisu li mnogi, ili bar neki, među 'preživelim' pretrpeli dovoljno da počnu da razmišljaju? Strašne posledice greha silno su se pokazale...; ali grešni razum je zamračen i srce u grehu, obećanjima slasti, zavedeno je u zabunu koja se povećava.

Verom u Videlo Istine deca zaveta Božijeg vođena su da slede svog

Spasitelja u revnosti – bez zaostajanja, oklevanja i skretanja. Svedočanstva i otkrivenja Božije pravde, pravosuđa i milosti nastavljaju se...

1) Videh drugog anđela jakog gde silazi s neba, koji beše obučen u oblak, i duga beše na glavi njegovoj, i lice njegovo beše kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni. Sjajan oblak slave Božije nalazimo na nekoliko mesta u Svetom Pismu. Nekad je vidljiv mnogima, nekad samo malom broju... U Stvaranju 9: 13 naš Gospod pokazuje Noju dugu u oblaku – znak Božijeg Zaveta i Obećanja da više neće biti uništenja sveta vodenim potopom.

Grešni buntovnici osuđuju sebe za Božiju pravednu osudu. Božija deca Zaveta oslanjaju se na Očinsku blagodat u Hristu kojom se izbavljaju od sebe, Sotone, greha i smrti. U Izlasku 14: 19 i 20, anđeo i oblak vode Izrailja i rastavljaju iskupljene od neprijatelja. Zanemarenost Gospodnjeg prisustva u Njegovoj Reči i u našem svakodnevnom životu izlaže nas uticaju Neprijatelja da poremeti naše srce i orani našu dušu.

Budimo ujedinjeni u Hristu i odvojeni od namera i uticaja greha. U Izlasku 34: 5-12 Bog otkriva Svoje Božansko prisustvo Mojsiju. Iz oblaka Božijeg prisustva javlja se proglas: Gospod, Gospod Bog, Milostiv i Blagodatan, dugo-Trpeljiv, obilan Milosrđem i Istinom, čuva milost mnogima, oprašta greh, nikad ne opravda krivicu; uvek osuđuje zlonamernos i izvrši osudu greha.

Mojsije se ponizno poklanja Bogu i moli Boga za stalno vidljivo prisustvo u Izrailjskom narodu. Naš Gospod ukazuje na Svoje prisustvo Svojim velikim delima koja On ostvaruje u njima i kroz njih i, odvojem svetih od bezbožnosti i zlih dela. Bog obećava narodu pobedu u poslušnosti Njemu. U Mateju 17: 1-8 tri učenika prisustvuju preobraženju našeg Gospoda Isusa.

Njegovo lice blista kao sunce a Njegova odeća sjaji belinom svetlosti. Mojsije i Ilija razgovaraju sa Gospodom. U neznanju, Petar predlaže izgradnju tri senice. Odgovor Oca je oblak i Reč Istine i spasenja. **Poslušajte mog ljubljenog Sina.** Šesti anđelski zvuk otvara nam veće razumevanje i

strpljenja i pravednog suda Boga našeg. U ovoj 10. glavi još više nebeske veličine i prirode Hristovih glasnika nama su otkrivene.

Naš Gospod šalje Svoje anđele odenute u Njegovu svetost i slavu. Njihove umove ispunjava Njegov Sveti Zavet. Njihova lica zrače odsjajem lica Jedinorodnoga u Kojem i kroz Kojeg Večni Otac deluje Svojim Veličanstvom. Oni se silno razlikuju od robova i anđela zla. Njihovi koraci su u plamenu revnosti za svog Cara da proglase celo Njegovo Jevanđelje: milost, blagodat, pravdu i sud.

2) Držeći otvorenu malu knjigu, anđeo stoji desnom nogom na moru a levom nogom na kopnu. U Mateju 24: 14 naš Gospod govori: *Propovedaće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima.* Jagnje Božije primilo je da otvori knjigu sa sedam pečata. Služba i rad Sina sadrži celokupnu volju Nebeskog Oca – od početka do u beskraj večnosti – na savršeno zadovoljstvo Oca.

Svi glasnici sa Neba i svedoci na zemlji primaju mali deo te celine. Celu celinu sadrži u Sebi naš Tvorac i Spasitelj: to je Njegova Božija priroda. Velika knjiga u ruci Oca zapečaćena je za nas dokle Svemoćno Jagnje našeg Boga ukloni pečate i otvori nam knjigu. Za našu službu Njemu On je spremio malu knjigu.

Mala knjiga nije zapečaćena – otvorena je nama i sadrži Njegovo uputstvo prave svrhe i cilja u životu: u Njegovom Duhu večni spoj sa Nebeskim Ocem; naše večno obožavanje i radost Njegovog divnog spasenja.

3) I (*anđeo*) povika glasom velikim, kao lav kad riče; i kad on povika, govoriše sedam gromova glasove svoje. Ovaj glasnik se javio glasom silnog Lava od Jude u 5: 5. Odgovor sa visine jesu sedam gromova. Sam Car potvrđuje: Sve božanstvene sile su spremne za delovanje Hristovih glasnika i svedoka (2^{ga} Petrova 1: 3). Na silinu glasa anđela Jovan je usredsredio pažnju da čuje i razume poruku sedam gromova.

Smisao je bio vrlo značajan Jovanu, ali to otkrivenje nije bilo namenjeno

nama. Te činjenice ukazuju na našu potrebu rasta u blagodati našeg Nebeskog Oca po rečima Spasitelja u Jovanu 16: 12. Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. U vreme primanja Otkrivenja Jovanu nije predano da nam prenese značenje grmljavine.

U Rimljanima 8: 26 uzdasi Duha ne mogu se izraziti, a istovremeno uznose poruku jasnu za sluh našeg Nebeskog Oca; iako mi ne možemo složiti u misli i rečenice za šta bismo trebali moliti. Ne sumnjam da je Jovan razumeo značenje silnog anđelskog glasa; mislim da je značenje preveliko za reči koje bismo mi mogli da razumemo.

4) I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, htjedoh da pišem, i čuh glas s neba koji mi govori: Zapečati šta govoriše sedam gromova, i ovo ne piši. Ovde Jovan prima više nego što može nama preneti. Istovremeno nam prenosi potrebno poznanje da je naš razum ograničen.

Naš Nebeski Otac otkriva nam u Hristu koliko svaki pojedini može **poneti** od punosti blagoslova i bremena Jevanđelja. **Nošenje** je dar Božiji i uključuje našu vernu primenu, zahvalnost i službu Bogu u svemu. Svedočanstvo Jevanđelja svakodnevnim življenjem uspešno je u pažljivom razlikovanju dobra i zla, redovnim molitvama i razgledanju samog sebe. Jovan je bio u Duhu.

Mi potrebujemo molitve za duhovno pomazanje – poznanje – u našim naporima da budemo Gospodnje živo svedočanstvo. Mi ne moramo beskrajno istraživati tajnu sedam gromova; radije se zadovoljimo odlukom našeg Oca da nam to ne objavi... Iskustvo slično Jovanovom može Bog dati mnogim učenicima. Nekom može biti povereno razumevanje koje je nemoguće objasniti najbližoj braći...

Neke tajne bi mogle biti spoticanje drugima, ako budu otkrivene bez uputstva našeg Gospoda. Pošto sam ispričao nekim učenicima nešto od svojih čudnih sećanja iz zatvorskog života, dugo vremena sam osećao teret na savesti. Ako bih imao još jednu priliku da se sastanem sa istom

braćom, želeo bih da im objasnim važan deo korisnog svedočanstva o staranju našeg Spasitelja za Svoje male.

Posebna – neuobičajena – pomoć i zaštita koje sam doživeo u teškim trenutcima ne mora biti dokaz moje bliskosti sa Gospodom, ni moje vernosti Njemu, niti ikakav moj poseban dar. Ustvari je obrnuto: Gospod je bio blizu meni. On zna sve moje nedostatke i nosi me u naručju kroz teže probe.

5-6) I anđeo kojeg videh gde stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k'nebu, I zakle se Onim Koji živi vavek veka, koji sazda nebo i šta je na njemu, i zemlju i šta je na njoj, i more i šta je u njemu, da vremena već neće biti; Stav anđela javlja da ceo svet pripada Svemogućem Tvorcu Koji je Osiguranje i Potvrda anđelske zakletve.

Dolazak anđela sa Neba u takvoj slavi pokazuje da donosi poruku od Vladara cele vasiona. Način u ova dva stiha podseća nas na Jovana 1: 3. *Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.* Vremena neće više biti? Za koga, zašta? 7^{mi} stih to javlja.

7) Nego u dane glasa sedmog anđela kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojim slugama prorocima. Zagledajmo dublje u ove redove i pokušajmo da razumemo: prvo, 'Neće biti vremena', potom, 'u dane sedmog anđela...' Ako više nema vremena, ako večnost isključuje promene dana i noći, 'dani sedmog anđela' nisu dani, sedmice, meseci.

Ne protivim se istini: granice mog razuma su premale za shvatanje večnosti. Sve što sam doživeo je dan po dan i, godina. Anđelska objava sadrži dva dela: 'Neće biti vremena' i 'ispunjavanje proroštava – tajne Božije'. Ako je moje shvatanje tačno, drugi deo objave znači da više nema odlaganja ispunjenja narečenih događaja.

U kojem smislu će tajna Božija biti svršena, ispunjena, potpuno ostvarena? Imamo mnoge proročke knjige i proroštva u drugim knjigama Svetog Pisma. Neka ispunjena i nama 'razumljiva' predskazanja još uvek ostaju za nas

velika tajna božanstva i veličanstva našeg Tvorca. Prema nekim prevodima anđeo objavljuje: Nema više odlaganja.

Stoji u 2^{oj} Petrovoj 3: 8-9: Ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljadu godina, i hiljadu godina kao jedan dan. Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje.

Matej u 24: 21-22 prenosi nam Gospodnje reči: Biće nevolja velika kakva nije bila od postanja sveta dosad, niti će biti; ako se oni dani ne skrate, niko neće ostati; ali izbranih radi skraćuje se dani oni. U 36^{tom}, O danu tom i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam. Čas Gospodnje pojave u slavi i na vidiku svim ljudima ostaje tajna Nebeskog Oca.

Amos u 7: 1-6 javlja nam o nekim Božijim osudama otkrivenih njemu, Amosu. Amos je zavapio Gospodu za milost i Gospod mu je odgovorio: To neće biti. (Neće se ispuniti.) Putevi delovanja Gospodnjeg Duha ponekad su očigledno jasni – vidljivi. U drugim prilikama Njegovi postupci su vrlo tajanstveni. Svemogući Bog zna kraj pre početka. *Bogu su poznata od postanja sveta sva dela Njegova (Dela 15: 18).*

Niko nikad ne iznenadi Gospoda. Mnoga proroštva potvrđuju Božije predznanje. U Mateju 8: 10 naš Gospod se divi da bi nas učio koliko je zadivljujuća vera stotoinika. Naš Spasitelj lično je stvorio tu veru u srcu stotoinika i tom verom ukorava neke bezbožne 'vernike'; u onom vremenu Jevreje, a danas – sve. U Luci 14: 16-24 mnogi su zvani a malo je izbranih. Pozvani baš nisu imali vremena da se odazovu.

Imali su svo vreme za svoje zemaljske namere i poslove, ali nisu imali vremena za Poziv odozgo. U Stvaranju 2, svet je nedovršen dok se ne obavi Božija proslava u novostvorenom svetu. Glas sedmog anđela je silan – prevazilazi ljudsku moć izražavanja. Sledeći prikazi javljaju nam Ko je Taj čija čast i moć šalje nam ovog anđela sa lavovskim glasom.

Pratili smo otvaranje divnih otkrivenja od početka; uz molitve za

razumevanje. Pred nama su uklonjeni sedam pečata sa knjige iz ruke Svemogućeg. Samo to Jagnje Božije, taj Lav od Jude dostojan je da ukloni pečate i da otvori knjigu. Sedam anđela oglašavaju Poruku rečima, znacima i delima. Ponuđena je prilika nama da doživimo sjajnije viđenje i dublje zagledanje u Sina Nebeskog Oca.

Brojni prikazi konačno će se ispuniti u budućnosti – na svršetku vremena. U našim decenijama mnoga proroštva su ispunjena i neka se još odvijaju pred nama. Neki iskreni učitelji vere pogrešno su razumeli neka predskazanja. Neke verske vođe i despoti neuzdržljivo su učili svoje sledbenike neispravna tumačenja.

Ako mi razumemo završno značenje nekih prikaza jasno i ispravno, kad se sve ispuni, još uvek ćemo biti začuđeni koliko malo smo shvatili od celokupnog Otkrivenja. Ne sumnjam da imamo razumevanje slabije nego naši verni praoci i učitelji. Možemo se spokojno uzdati u savršeno ostvarenje i ispunjenje svih istinskih predskazanja našeg Gospoda.

Za nas je dobitak da rastemo u veri i poznanju našeg blagoslovenog Gospoda Isusa kroz otkrivanje ovih prikaza. Vođeni smo od otkrivenja do otkrivenja, iz slave u slavu prema slavnom triumu Hrista, našeg Cara nad carevima (2. Korinćanima 3: 18). Svaki sledeći glas anđela odjekne dublje u našem razumu, srcu, duši i telu da nas pokrene u napredak - bliže Iskupitelju.

Iz telesnih izgovora i grešnih odabiranja 'pozvanih ali ne i izabranih' u Luci 14: 16-24, prelazimo u novu spremnost kao u Jovanu 1: 15-20. Proglas sedmog anđela otkriva jedno slavno stanje srca i uma. Posle ovakve obilne 'trpeze' otkrivenja verni učenici nemaju vremena za oklevanje: kad ih Gospod poziva, nema odlaganja; naš duh se spaja sa Duhom Hrista.

Poneti smo u nove predele Božijih otkrivenja. Ruka anđela u svečanoj zakletvi podignuta je prema prestolu Višnjega. Zavet našeg Nebeskog Oca utemeljen je na prinosu Božijeg Jagnjeta. Svi koji veruju u Jedinorodnog

Sina Božijeg i poslušaju Nauku koju je doneo od Oca, svi postaju Njegova deca u Zavetu Spasenja.

Takvi nemaju vremena za taštinu i sebični ponos; oni verno slede svog Spasitelja. Pravoverni ne oklevaju, nego se revnosno odazovu svakom pozivu Duha. Živi svedoci Jevanđelja prinose sebe na oltar u srdačnom obožavanju Cara večne ljubavi. U srcima i umovima tih odabranih sudova tajna Božija nije delimična, niti je potisnuta telesnošću i nepostojanošću.

Ta tajna je za njih Otkrivenje našeg Nebeskog Oca u Njegovom Sinu, našem Spasitelju i Gospodu. Slavno Carstvo našeg Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima nije neka daleka zemlja. To Carstvo je ovde sada: neumorni rad pobožnosti nastavlja se protiv tame. Čak i kad Neprijatelj zverski nasrće, trpljenje i istrajnost u Hristu pobeđuje.

Taj blagoslov u našem Iskupitelju nasledstvo je svih Njegovih iskupljenih duša, brojeći od Lazara, prosjaka u Luci 16: 20-23, pa sve do apostola Petra, Jakova, Jovana, Pavla i svih drugih svedoka kroz koje Bog još svedoči Nauku Spasenja. U narednom otkrivenju je još jedna prilika da dublje zagledamo u sjaj slave i jasnije razumemo: kako može jedan mali čovek proglasiti to slavno spasenje u Hristu.

Kako je moguće najaviti Božiji sud pravde koji će izvršiti proslavljeni Sin Boga? Kako možemo mi uraditi sav taj ogroman posao koji samo Bog može ostvariti u svetu greha? U sledećim rečima otkrivenja to se nedvosmisleno pokazuje.

8) Glas koji čuh s neba, opet progovori sa mnom i reče: Idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onog anđela što stoji na moru i na zemlji. Anđeo stojeći nad celim svetom donosi knjižicu a Jovan je upućen da istu primi. Učenici u Delima 1: 14 bili su u molitvama za ispunjenje obećanja u stihovima 4. i 5. Nemamo sve pojedinosti njihovih molitava, ali ja pomišljam da nisu molili za neki silan vetar i plamene jezike.

Teško da su mogli i zamisliti šta je naš Gospod spremio za njih u 2^{oj} glavi.

Jovan će saznati šta je u knjizi za njega. Prvo je upućen da uzme knjigu, a kad je poslušao, dobio je sledeće uputstvo za ispravnu upotrebu knjige. Pokornost Bogu otvara put većeg poznanja. Naš Gospod nas upućuje u Mateju 7: 7-8: ištite, tražite i kucajte. Naš Učitelj poznaje stazu i zadatak namenjen nama.

U Njegovoj ruci knjiga je otvorena, a mi, - nju primamo sa Njegovim uputstvima. Knjiga sa sedam pečata je cela namera Nebeskog Oca u Sinu i kroz Sina, Hrista Isusa. U toj sveobuhvatnoj knjizi sve male knjige su uključene – po jedna za svakog svedoka Jevanđelja. Nije svaki Hrišćanin apostol, ni svedok čudnih dela, niti mučenik za Jevanđelje.

Neki učenici su kao Lazar u Luci 16: 20. Neke učenice su kao devojčice u 2° Carevima 5: 2-3. Svi pravoverni učenici u Hristu jesu Njegovo živo svedočanstvo u svetu oko nas. Kad mi proučavamo i primenjujemo Reč Božiju uz istrajne molitve, mi učimo i upijamo u sebe Božiju Nauku i otkrivenja. Tako se naš um i srce obučavaju i navikavaju da razumemo šta je u maloj knjizi koju svaki prima od našeg Gospoda.

Ako razgledamo svoju malu knjigu u Duhu našeg Gospoda Isusa, vidimo da nema ni jednog dela koji je nevažan; čak ni manje važan. Sve je značajno uputstvo našeg Spasitelja. On ne stvara ništa beznačajno! Svaki deo naše 'male knjige' vredan je naše potpune pažnje, razumevanja i primene. To nas uči da je svaki svedok Istine značajan: svi smo udovi Hristovog Tela.

Jovan ište i prima malu knjigu od anđela a dobija i uputstvo za pravilnu upotrebu. To je već priprema za dobru službu. Jovan se hrani tom knjižicom: oseća slast u ustima i gorčinu u toku varenja. U primanju knjige od anđela Jovan ne vidi razlog za svoj lični ponos; oseća voljnu obavezu: on je u Duhu i ne daje mesta telesnosti.

On ne ište drugu knjigu koja bi 'obećavala' samo ugodna osećanja i iskustva od prvog zalogaja do završenog varenja. Jovan voljno prima od Boga sve. Bez oklevanja i bez odlaganja, on se unosi u Život i rad. Naš Spasitelj svedoči

Jevrejima u Jovanu 6: 27-58 koje je prava Hrana za duh i dušu: Hrana Koja trajan Život omogućava. U Luci 22: 19-20, On nam daje znake Njegovog Prinosa za naše spasenje.

Potrebno nam je da 'svarimo' Njegovo telo i krv da bi naše telo i krv postali i ostali Njegova kupljena svojina. U tom razumevanju mi revnujemo celim bićem da budemo samo Njegovi, potpuno i zanavek Njegovi udovi: to je Život. Život u Hristu je uvek nov i besmrtn: *Niko, ko živi i veruje mene, neće umreti vavek (Jovan 11: 26).*

10) Uzeh knjižicu iz ruke anđelove, i izjedoh je; i beše u ustima mojim kao med slatka, a kad je izjedoh, beše gorka u trbuhu mom. Redovna osobina učenika našeg Gospoda Isusa je iskrenost: Jovan nam prenosi svoje iskustvo – bilo je kako je anđeo rekao da će biti.

Osećaj primanja duhovne hrane upoređen je sa medom: to je prirodni nebeski ukus Jevanđelja. Osećaj u toku varenja nije opisno upoređen: to je naš ljudski ukus i iskustvo u svetu – različit u svakoj osobi.

11) I reče mi *anđeo*: Valja ti opet prorokovati narodima, plemenima, jezicima i carevima mnogima. Odmah se razume sadržaj knjige. Deliti Jevanđelje Spasenja u Hristu Isusu i doživljavati obraćanje, spasavanje i izbavljanje slušalaca – to divna milina. U krugu novo-obraćenih i oprobanih iskusnih učenika delimo radosti i podsticaje u našem duhovnom životu.

Odbijanje Jevanđelja, mržnja, progonstva, borba protiv sopstvenih telesnih slabosti i želja, biva sa gorčinom. Pobjeda svojih sumnji, strahovanja, ponosa i stida, ne postiže se uvek bez ogorčene borbe protiv sebe i sebičnosti.

Gorčina je znak namere našeg Neprijatelja da nas pobedi ili bar da nas ubedi da smo pobeđeni, da je borba uzaludna a da su čak i vidljivi znaci ostvarenja samo prevara. Držimo se Istine! Služba u Jevanđelju služba je Gospodu. On Jedini određuje kako, kada i koga će istrgnuti iz propasti. Setimo se obesnog zlikovca i krvnika, Savla iz Tarsa, pred Damaskom.

Ne zaboravimo onog grešnika raspetog pored našeg Spasitelja. Jevanđelje je Radosna Vest i naš Nebeski Hleb Života. Hvala Bogu našem za pobjedu koju nam daje u Hristu Isusu (1va Korinćanima 15: 57). Vidimo u 1^{voj} Korinćanima 1: 19-31 zadivljujuću blagodat našeg Nebeskog Oca u Hristu kad se On posluži našom neznatnošću i učini nas delićem Njegove večne slave kojom nas je obdario u Njegovom Sinu.

Pavle je silno darovan i plodan apostol: pa su mnogi verovali Istinu. U 2^{oj} Korinćanima 12: 7-9 on deli sa nama njegovo iskustvo borbe i primanja slavne blagodati u Hristu. Naš Gospod Isus veseli se u radosti i obožavanju Svog Oca u Luci 10: 19-24; radujmo se i obožavajmo Oca u Duhu Jedinorodnog Sina Božijeg!

Gledajmo duhovnim pogledom i očima vere Njegove neprestane pobjede; mi ne revnujemo za zemaljski dobitak nego u očekivanju Njegovog slavnog trijumfa. Svaka sila tame pred Njim pada u ništavilo. Njegova slava i moć traje večno.